

Nimikkokasvi ja -eläin

Imatran nimikkokasvi on ulpukka

Ulpukka (*Nuphar lutea*) on myrkyllinen, keltakukkainen vesikasvi. Suomessa se kasvaa alkuperäisenä ja varsin yleisenä napapiirille asti pohjoiseen. Se on vaatimaton kasvupaikkansa valinnassa ja kelpuuttaa kaikenlaiset vedet pikku lammista ja puroista merenlahtiin saakka. Se kasvaa tavallisesti rantamatalasta runsaan kahden metrin syvyyteen asti kelluslehtisenä, syvemmällä vain uposlehtisenä. Muita nimiä ulpukalle ovat pulpukka, keltaulpukka, keltalumme, kilpilehti, kilpikukka, jokisika, siankärsä, sianmullonen ja sianpumpula.

Idänhepokatti kuuluu Imatran loppukesään

Idänhepokatti on noin 5 senttimetrin mittainen ja sen voi kuulla loppukesästä Kaakkois-Suomessa pensaikeista. Idänhepokatin voimakas siritys kantautuu parhaimmillaan jopa satojen metrien päähän. Useiden hepokattien ääntely yhdistyy kuoroksi, mikä saa ensikertalaisen kuulijan epäilemään äänen aiheittajaksi lintua. Hepokattien äänekäs siritys kuuluu oleellisena osana loppukesään Imatralla ja varsinkin öisin se saa tuntemaan että olisi ulkomailla kuuntelemassa kaskaiden ääntelyä. Hepokatit saavat äänen aikaan toisin kuin heinäsiirakat, nimittäin hankaamalla siipiään toisiaan vastaan. Hepokattien soittoniekat ovat yksinomaan koiraspuolisia, kun taas naaraiden avuihin kuuluu sapelimainen munanasetin, jonka avulla naaras munii maahan. Hepokatit syövät lihaa, mm. heinäsiirkoja ja niiden tuntosarvet ovat ruumista pidemmät. Ennen kaikkea hepokatit ovat suuria. Idänhepokatti on Imatran tunnuseläin.

Harjus löytyy Vuoksesta

Harjus eli harri (*Thymallus thymallus*) on pitkulainen lohikala jolla on erityisen korkea, purjomainen selkäevä. Harjus esiintyy viileissä, sorahiekkapohjaisissa joissa ja puroissa Keski- ja Pohjois-Euroopassa. Suomessa Itä- ja Pohjois-Suomessa, myös jokisuiissa Perämerellä. Harjus syö lentäviä ja pinnalla räpiköiviä hyönteisiä, minkä takia sitä pyydetään mielellään perholla ja uistimella. Harjuksen ruokavalioon kuuluvat niin ikään myös pienet kalat, kuten esimerkiksi mutu. Harjus kutee huhti-toukokuussa. Silloin sukukypsät yksilöt vaeltavat talvehtimisalueiltaan kudulle jokien matalille sorapohjaisille virtaaville paikoille.